

Zpětné zrcátko

Petra Černocká

Já jdu městem jen tak zvolna,
rozchod dám i myšlenkám,
s každou cestou jsem teď svolná,
může mě vést bůhví kam.

Zvláštní pocit při tom mývám,
že svět je zpětným zrcátkem,
ať se dívám, jak se dívám
pořád jsem to já,
tak blízko to před sebou mám,
repertoár prvních schůzek teď si přehrávám,
v tom páru tu dívku já znám - vždyť to jsem já.

S každou cestou jsem teď svolná,
může mě vést bůhví kam,
snad je šťastná, snad i smolná,
já jsem volná, tak se jí už nevzpírám.

Zvláštní pocit často mývám,
že svět je zpětným zrcátkem a v něm,
ať se dívám, jak se dívám
sama jdu si vstříc, jen vím že,
teď je mi už víc,
oči jak past nalíčené tahle dívka má
a s prázdnou stejně usíná - vždyť to jsem já.

Zvláštní pocit často mývám,
že svět je zpětným zrcátkem a v něm,
ať se dívám, jak se dívám sebe potkávám,
jak známou, tu ze školních let.
Hledím zkrátka do zrcátka, svět v něm utíká
a stále vrací se mi zpět, že vrací se zpět.

Ať se dívám, jak se dívám sebe potkávám,
jak známou, tu ze školních let.
Hledím zkrátka do zrcátka, svět v něm utíká
a stále vrací se mi zpět, že vrací se zpět.